

Promotiedag

Rigel

Uit gewoonte wrijft Rigel Donker in gedachten over zijn volle rode baard. Hij was er vroeger op school wel mee gepest, met zijn rode haar. Soms denkt hij terug aan dat op dreinende toon gezingszegde zinnetje: 'Vuurtoren zonder licht, rooie haren, pestgezicht.' Meestal liet hij het over zich heen gaan, maar soms ontvlamde er van binnen iets en dan sloeg hij erop los. Dan hield het pesten op. Tot een onverlaat in een volgende klas dacht de lachers op zijn hand te krijgen. Een pak rammel kon hij krijgen.

Die zeldzame woedeuitbarstingen had hij van zijn vader; net als bij zijn Ierse moeder overheerste in Rigels karakter de bedachtzame bescheidenheid. En het 'ginger' haarpigment natuurlijk. Inmiddels zit er trouwens meer haar onder zijn kin dan boven op zijn hoofd.

Hij richt de enorme ruimtetelescoop op het gedeelte van de heldere nachthemel ver voorbij Taurus en Orion. Eigenlijk heeft hij daar niets meer te zoeken. De ster die hij daar na jaren speurwerk had ontdekt was geclaimd door een ander. Op een congres voor sterrenkundigen een paar jaar geleden, na een biertje te veel in de avonduren, had hij zich laten verleiden om in een klein gezelschap te vertellen over zijn ontdekking, bijna klaar om wereldkundig te maken; op een volgende bijeenkomst van astronomen wellicht, tegelijk met een publicatie in de vakliteratuur.

Het was er nooit van gekomen, want nauwelijks een maand later had ene Jan de Boer een nieuwe ster gelanceerd en een naam gegeven: de Paysan Ructus 1, alsof het de eerste ster uit een hele reeks betrof. 'Zijn' ster was gestolen.

Diezelfde Jan de Boer was vanwege zijn succes vervolgens benoemd tot directeur van het Observatorium; en dat terwijl Rigel door iedereen werd beschouwd als de beoogde opvolger van de nestor van het instituut. Voor de tweede keer gepasseerd door die charlatan.

Hij had hem er natuurlijk op aangesproken, maar zijn nieuwe baas had zijn bezwaren smalend weggelachen, hem een 'loser' genoemd en tegen Rigel gezegd: "Dat je naar een ster bent vernoemd, wil nog niet zeggen dat je een astronoom van betekenis bent of ooit zal worden." Van binnen ont-

Eijsden

Een echte Hagenees. Geboren en getogen in de Schilderswijk. Het gezin Post woonde in de David Blesstraat. Aan de gerenoveerde kant, vlak bij de Hoefkade. Haar vader en moeder runden een snackbar aan de Vaillantlaan en zodra hij van school kon, ging haar oudere broer meehelpen in de zaak. Het leven was hard in de Schilderswijk. Zij waren een van de weinige witte gezinnen in de buurt en door haar postuur, genen van haar moeder, was Inez regelmatig doelwit van pesterijen. Dat maakte haar wel weerbaar, want zij moest voor zichzelf opkomen. Het ontbrak in het gezin Post aan openlijke uitingen van affectie, hooguit een dreun op je rug als hoogst haalbare vorm van waardering, nooit eens een knuffel.

Van een flinke jonge meid groeide Inez uit tot een grote indrukwekkende puber met stroblond haar dat zij meestal in een vlecht droeg. Zij voelde zich aangetrokken tot de keuken en zij kreeg het voor elkaar om toegelaten te worden tot de vmbo-koksschool François Vatel in Mariahoeve, een andere wijk van Den Haag. Op die school bleek zij het kokswerk in haar vingers te hebben en na haar eindexamen wilde zij verder, hogerop zeg maar. Dat kon op de hbo Drechtsteden, de opleiding Culinary Professional.

Daarna de praktijk in, ook in het buitenland. Tussendoor af en toe een masterclass, al had zij het aantal daarvan een beetje overdreven tegenover Pollux. Haar laatste werkgever heeft een restaurant in België, in Our in de Ardennen. 'Chez Maurice' van Maurice Cafard heeft al jaren twee Michelin-sterren en daar leerde zij het verfijnde culinaire werk uitvoeren. Zij hoopte op een promotie tot souschef, maar toen die positie in de keuken vrij kwam werd die gegund aan 'ne Ollander, ene Paul Boterman, die ook nog zijn vriendin bij Maurice introduceerde. Inez was gekwetst. Al spoedig kwam zij erachter waar die twee vandaan kwamen en zo rijpte het plan in haar hoofd om zich als souschef aan te bieden aan top-chef Pollux Donker in Limburg.

Ook Inez kon de slaap niet vatten. Over haar kookkunsten was zij tevreden en zij had veel complimenten gekregen, maar later, nadat zij die twee ingehuurd klerenkasten had weggebonjourd, had zij veel te veel blootgegeven. Zij kon zich wel voor haar kop slaan. Hoe haalde zij het in haar hoofd om de verblijfplaats van die Paul en zijn vriendin te verklappen. Blijken die

Inauguratie

Aan die baret kan zij maar niet wennen. Daarom neemt Sirius hem af bij het bestijgen van het preekgestoelte in de Pieterskerk. Niet helemaal volgens protocol, maar zij staat op het standpunt dat protocollen er zijn om van af te wijken. Hoewel inmiddels de zestig gepasseerd is zij nog steeds een opvallende verschijning met volle lippen in een knap gezicht en mooie blauwgrijze sprekende ogen, het zwarte haar draagt zij nog steeds kort. Alleen een zorgvuldige bestudering levert sporadisch een grijze haar op, die zij dan vervolgens nauwkeurig liquideert.

De kerk zit vol. Heel veel zwarte toga's, maar ook veel mensen gekleed op het onverwachte warme en zonnige weer. Helemaal vooraan haar man, hun dochter en de tweeling. Naast Castor zijn prachtige vriendin. Ook Gjalt Sonnema en zijn dochter Iris bezetten een plek op de eerste rij. Zij herkent veel collega's uit de kliniek, maar ook van elders uit het land. Zij schenkt water uit de klaarstaande karaf in een glas en neemt een slokje.

Haar oratie, waarmee zij het deeltijd hoogleraarschap Psychiatrie met aandachtsgebied psychofarmaca, aanvaardt, gaat over het behandelen van positieve symptomen van schizofrenie, zoals hallucinaties. Zij beschrijft haar onderzoek dat een doorbraak suggereert in de behandeling van stemmen horen en daarom een uitgebreid vervolgonderzoek rechtvaardigt, neen, zelfs noodzakelijk maakt. Zij roept op tot landelijke samenwerking en tot besluit kondigt zij haar rondgang aan tussen alle academische centra en grote psychiatrische klinieken in het hele land.

Gjalt voert het applaus aan, staat op en begeleidt Sirius naar de receptieruimte nadat hij alle aanwezigen heeft uitgenodigd hen te volgen.

Vanavond zal er een groot galadiner zijn voor genodigden van de faculteit Geneeskunde.

Gisterenavond hadden de leden van het gezin Donker-Blaauw met elkaar de maaltijd genoten, waarbij zij, zoals gebruikelijk, alle wederwaardigheden, nieuwtjes en weetjes met elkaar gedeeld hadden. Sinds hun laatste gezamenlijke diner, op de promotiedag van Artemis, zijn hun levens zonder uitzondering flink opgeschud.